

Jeg er ansat som sygeplejerske på Frederiksberg Hospital på intern medicinsk afdeling. Det har i et stykke tid stået galt til med rekrutteringen af personale til vores afdeling, og det har resulteret i, at vi arbejder med en del ubesatte stillinger. Vikarer er svære at få.

Vi har konstant en overbelægning på næsten 30 %.

På medicinske afdelinger, som er et sted, hvor de mest udsatte og plejekrævende mennesker havner, står det alarmerende dårligt til.

Forholdene for patienterne er uværdige og arbejdssituationen er ringe og uholdbar.

Vores patienter får ikke den optimale pleje, langt fra. En ting er at de ikke kommer i bad eller bliver vasket ordentligt. Der er tit ikke tid til mundpleje, og ofte bliver der ikke tid til mobilisering og træning, således at patienten kan opretholde sit funktionsniveau. Derudover er det ældre mennesker, som er dybt afhængige af hjælp til at få noget at drikke og spise, som der ofte heller ikke er tid til.

Vi har en del kroniske lungepatienter, som ikke får den fornødne oplæring i at tage deres inhalationsmedicin, således at de kan klare en hverdag efter udskrivelse med mest mulig egenomsorg.

På det seneste er tilstanden på afdelingen blevet så dårlig, at vi kan finde patienter døde uden at have opdaget det, og at svært dårlige cancerpatienter i deres sidste tid må ligge på gangen uden den ro og omsorg, et døende menneske har krav på. Disse forhold er absolut ikke værdige hverken for patienten eller de pårørende.

Medicinske afdelinger er et udfordrende sted at arbejde som sygeplejerske, fordi kompleksiteten og variationen i patientklientellet er meget stort. Det er derfor også svært at være ny sygeplejerske sådan et sted, og der er brug for grundig oplæring og mulighed for løbende vejledning og udvikling. På grund af arbejdspresset er dette ikke muligt. Det betyder, at nyuddannede sygeplejersker bliver kastet ud i at stå med ansvaret som ene sygeplejerske for 26-27 svært dårlige patienter i en aften- eller nattevagt efter kun 1-2 måneder i afdelingen.

En af de væsentligste ting, vi lærer på sygeplejestudiet, er at være opmærksom på de komplikationer patienten ofte kan få ved et sengeleje og forhindre disse. Derudover er et vigtigt arbejde for sygeplejersken at vejlede og undervise patienten i egen sygdom og sundhed. Det er ikke muligt at udføre disse ting på vores arbejdsplads under disse forhold.

Det er blevet umuligt som ansvarsfuld sygeplejerske at stå inde for vores arbejde.

I sidste uge blev der så uddelt vedlagte brev til patienter og pårørende omkring hvilken pleje, de kunne forvente sig på afdelingerne. I samme forbindelse var centerledelsen oppe og tale med os, hvor vi fik den besked, at vi skulle arbejde i en situation, som kan sidestilles med en krigszone eller et katastrofeområde hvor et fly var styrtet ned. Det vil sige koncentrere os om den absolut livsnødvendige pleje såsom medicin, mad og drikke.

Det, jeg bare ikke forstår, er at man ikke kan se, at den minimale pleje godt kan komme til at gå ud over patientsikkerheden alligevel, fordi manglende mobilisering vil betyde væsentlig reducere i funktionsniveau, og manglende hjælp til at få nok at drikke vil betyde katastrofal dehydrering for et ældre menneske.

Ledelsen beder os om at give afkald på vores faglighed som sygeplejersker, som vi har læst i 3½ år for at tilegne os, og som vi er stolte af at kunne. Med dette som udsigt vil det jo heller ikke ligefrem blive nemmere at rekruttere nye sygeplejersker, som vi har så hårdt brug for.

Vi står med et stort ansvar som sygeplejersker og skal arbejde med omhu og samvittighedsfuldhed. Det kan vi ikke under disse forhold, og der vil være risiko for at begå fejl. Det har jeg min autorisation for kær til at sætte på spil.

Jeg vil gerne være en god sygeplejerske hele mit arbejdsliv men under ordentlige forhold, hvor vores faglighed betyder noget.

Dette er bare et eksempel på min arbejdsplads, men der er jo generelle problemer på de fleste medicinske afdelinger. Vores direktion er lige så presset som vi er, fordi der er ingen steder at sende

patienterne hen. Derfor må dette problem være politisk, og der er behov for en bred diskussion i folketinget om hvad der skal gøres for at ændre på forholdene på de medicinske afdelinger, som længe har været underprioriteret i forhold til opfyldelse af ventelister og behandlingsgarantier. Jeg vil godt spørge hr. sundhedsminister Lars Lykke Rasmussen, hvordan den beskrevne situation på min arbejdsplads og det vedlagte brev hænger sammen med regeringens mål om et sundhedsvæsen i verdensklasse?

Nærværende brev er sendt til:

Indenrigs- og sundhedsministeren Lars Lykke Rasmussen
Sundhedspolitisk ordfører fra Socialdemokratiet Jens Peter Vørner
Sundhedspolitisk ordfører fra SF Anne Baastrup
Sundhedspolitisk ordfører fra Enhedslisten Per Clausen
Sundhedspolitisk ordfører fra De radikale Charlotte Fischer
Sundhedspolitisk ordfører fra Dansk Folkeparti Birthe Skaarup

Derudover er brevet sendt til DSR's amtskredsformand for hovedstaden Vibeke Westh

Til patienter og pårørende

Vedrørende situationen på afsnit B1 og B2 marts 2007

I øjeblikket oplever vi en meget stor stigning i indlæggelser af medicinske patienter. De sidste to måneder har vi ofte fået dobbelt så mange patienter i døgnet som vi er vant til.

Som det har været omtalt i pressen mangler der ligeledes sygeplejersker på de københavnske medicinske afdelinger, og vikarbureauerne er løbet tør for vikarsygeplejersker.

Vi kan heller ikke få hjælp fra de andre københavnske hospitaler, der er i samme situation som os, og vi kan ikke bede de praktiserende læger om at indlægge færre patienter, for de har ikke andre steder at sende dem hen.

Derfor må nogle patienter midlertidigt ligge på gangen.

Det beklager vi meget.

Situationen bevirker, at vi ikke kan give patienterne den pleje og omsorg, som de burde få. Vi understreger, at ingen af de patienter, vi har i vores varetægt på Frederiksberg Hospital kommer til at lide skade på deres liv og førlighed på grund af ovenstående forhold, men der kan opstå situationer, hvor der ikke gives den optimale hjælp til personlig hygiejne og lignende.

For at minimere belastningen af sygeplejepersonalet beder vi de pårørende om

At overholde besøgstiden mellem klokken 14.00 og 20.00

At overholde telefontiden klokken 13.00-14.00 og 19.00-20.00

At de pårørende til den enkelte patient vælger en til at stå for kontakten til afdelingen, så personalet ikke skal bruge tid til at svare flere gange på samme forespørgsel.

Vi håber, at situationen snart normaliseres, så vi igen kan yde den kvalitet af pleje og behandling, som man rettelig forventer på Frederiksberg Hospital. Indtil da beder vi om forståelse for situationen.

Med venlig hilsen

Anders Gotfredsen, centerchef for Medicinsk Center

Lise-Lotte Nielsen, centerchefs sygeplejerske Medicinsk Center

